

**Julius Heinrich Sabinsky's levnedbeskrivelse placeret hos
Ordenskapitlet, Det Gule Palæ Amalienborg i København.**

Skrevet af Anton Louis Sabinsky i 1924.

-----ooo0ooo-----

DANNEBROGSMAND

Julius Heinrich Sabinsky

LEVNEDSBESKRIVELSE

Version nr. 2 - af 13. november 2011

Min fader (Julius Heinrich Sabinsky) er født i København og var skomager.

Han arbejdede 20 år i det militære varedepot i Rigensgade i København.

Julius Heinrich Sabinsky fortæller:

Jeg er født den 6. april 1841, i Elsdyrsgade, Nyboder i København.

Jeg gik i Sølvgades skole og blev konfirmeret i Trinitatis kirke.

Kom 5 år i snedkerlære.

Erindringerne fra min barndom mindes jeg tydelig, da jeg som 10 års dreng gik ned i en af bådene ved Toldboden, kom de finske søfolk.

Jeg ville springe i land, men faldt i vandet. Da jeg kom ned på bunden, gav jeg et sæt med benene, så jeg kom op og søfolkene fik mig i land, vi kunne svømme dengang.

I 1848 da husarerne red gennem Østerport ved Farimagsvejen, stod jeg i Ny Østergade i Nyboder og svingede med huen til soldaterne, der skulle i krig.

I 1849 da Fredericia slaget var vundet, blev der sendt en stor masse Slesvig Holstenere hertil som fanger, omtrent 1100.

Da stod jeg og drejede for rebslagerne ved Østervold, da fangerne kom forbi og rebslagerne trillede er stort postetræ oppe fra volden og ned på dem. Det var jo oprører fra Fredericia slaget. De skulle til Sølvgades kaserne.

Da soldaterne kom hjem fra krigen i 1849, gik jeg med dem til Kongens Have, hvor festen skulle holdes.

I marts måned 1863, forlod vi som rekrutter København.

Vi sejlede fra Ny Toldbod med det game dampskib Aurora. Vi var flere hundrede mand. Vi sejlede hele natten og kom om morgenen til Kielerfjord. De første vi mødte, var en jolle med to sømænd, der var straks nogle af vore, der råbte et velment hurra for dem, men da de var kommet forbi os, så truede de af os og skældte ud.

Hurtigt blev der kastet nogle øflasker efter dem, dog uden at ramme. Bagefter havde vi den ærgrelse, at se, at de fiskede flaskerne op igen, de kunne nok bruge dem, det var det første sammenstøde med tyskerne.

I Rendsborg (daværende Danmark, nu Tyskland), var jeg den 3' die bedste skytte af vores kompagnie.

Da kong Frederik den 7'ende døde samledes vi på paradepladsen i Rendsborg og general Du Plat, udråbte Frederik den 7'ende død og Kong Christian den 9'ende længe leve og 7-8 mand af gangen aflagde ed.

Bagefter måtte vi stå med skarpladte geværer, da der mærkedes uro i byen.

Så kom forbunds generalerne og da musikken marcherede over pladsen, måtte vagtmandskabet holde folk væk, da de trængte på os, så vi måtte støde til dem geværkolben.

Jeg var med i vagtmandskabet, der slog kreds om musikken. Vi marcherede 3' die juledag fra Rendsborg og ned til Dannevirke, hvor vi skulle samles med 14 regiment, som var fra Lauenborg, da de var kommet halvvejs, smed de geværene og tog hjem, så vi blev kun to regimenter i stedet for tre.

Det var Max Möllers brigade.

Så kom vi til Slesvig by, til Dannevirke. Vi lå på Gottorp slot.

På stien måtte vi spise og arbejde på skanserne et kompagni af gangen.

Da krigen begyndte, besatte vi den største skanse ved Slesvig By, Gibraltar.

Fjenden havde besat Kongshøj, vi havde 84 stk. kanoner. Artilleriofficeren kom og stillede kanonen imod Kongshøj.

To mand var om at bære kuglerne og den traf kanonen med vognen hos tyskerne, så den fløj højt i vejret.

Næste dag kom der bud, at Dannevirke skulle forlades.

Den 5. ved titiden forlader vore Dannevirke.

Med 4' de deling, hvor jeg var med, skulle blive til domkirken slog 12 midnat, vi kunne høre fjenden synge, så nær var de.

Da det 12'te slag lød, kom vi op på to stive bøndervogne, som kørtes af Holstenerne.

I sne og is kørte vi stærkt igennem skoven Tiergarten.

Med et, så vi at vejen blev så smal, da vi råbte en af vore, at det var forkert, vi sprang af vognene, spændte hestene fra og alle mand bar vognene rundt, vore soldater tog tømmerne og af sted gik det, i modsatte retning, til vi kom til Flensborg skansen. Der stod 1'st og 11'te regiment.

Det var jo Holsternes mening, at vi skulle blive taget af tyskerne.

Om formiddagen, da vi kom til Smedeby Kro, blev vi angrebet af en større afdeling ungarske husarer. Et par af vore blev såret. Vi fik hurtigt drevet dem på flugt. Vi tog så vejen til Sankelmark, hvor vi tog stilling.

Østrigerne sendte en del granater i mod os. En af dem sprang i kompagniet, dræbte en og sårede tre, vi rykkede tilbage Bilskov.

Østrigerne fulgte efter, vi dækkede os bag træerne og kampen fortsatte til det blev mørkt. Vi blev på valpladsen til hen ad midnat.

Så marcherede vi til Flensborg, men da var den øvrige hær taget væk, der var slukket over det hele, så vi måtte drage videre uden at få noget at spise eller drikke.

En væltet vogn lå i grøften og der var rugbrød i. Vi delte dem og spiste dem på vejen og trillede en snebold for tørsten.

Der var ikke andet at få, vi var så sultne, da vi ikke havde fået noget i 2 dage og en nat.

Så marcherede vi til Sønderborg. Regimentet samles på torvet og kongen kom og holdt en tale til os.

Vores kompagni marcherede til en landsby der hed Sundsmark, hvor vi skulle blive natten over.

Jeg, tillige med flere var så heldig, at komme til at ligge i en kostald. Vi sov godt den nat, vi var jo overtrætte, da vi havde marcheret i to nætter og to dage i træk, fra Dannevirke til Sønderborg, med korte hvil, mange måtte tages under armene for ikke at segne om.

Det var jo tilbagetoget fra Dannevirke. I to dage marcherede vi ud til en landsby, der hed Helvig, hvor vi blev plejet godt.

Vi så et kompagni, som skulle til Dybøl Skanse. De tre forreste delinger sang tyske oprørssange, og den bagerste deling, som var forstærkningsmænd sang: "Den gang jeg drog af sted".

Fra Als tog vi igennem Fyn til Fredericia og derfra til Grejs.

Fra Fredericia og til Grejs, måtte jeg marcherer med tøfler, støvlerne var slidt op.

I Skanderborg stod vi på vagt midt om natten i øsende regnvejr, driv våde var vi. En gæstgiver mente vi kunne komme ind i stalden, men løjtnanten turde ikke, da fjenden var i nærheden, men da der ikke mærkedes noget, kom vi ind, vi skulle op ad en trappe, vi var 200 mand.

Vi var lige kommet op, da der blev råbt, at fjenden var der. Ned stormede alle, vi blev ligefrem båret ned ad trappen. Der blev råbt: "Sluk lysene", de lystrede ikke straks, så blev bajonetten stukket igennem ruden og lysene væltede, men fjenden så vi ikke noget til.

De har trukket sig væk, da der blev mørkt i byen, så vidste de, at vi var parat til at tage imod dem.

Ved Vejle kom østrigerne og overrumplede os. De var kommet fra Fredericia. Vi fulgte vores dragoner helt op til Nykøbing Mors.

Det var dragonerne tyskerne ville har fat i. Uden for hotellet i Nykøbing Mors, stod Willumsen og jeg honnørpost for Hans Kongelige Højhed kronprinsen.

Jeg har været med i hele felttoget til krigen holdt op.

I Odense blev vi afskediget og fik 8 mark i årspenge.

Vi selv, ville til Nyborg, hvor vi blev overført med et krigsskib til Korsør.

Vi ville så med banen til København, men det kostede 14 mark og 8 skilling. Da vi kun havde fået 8 mark i årspenge, var vi nogle og 30 mand som ingen billetter kunne få og vi blev vist ud af perronen og ud på vejen. De lukkede dørene for os.

Da toget var parat til at køre, lød signalet til afgang og alle som en stormede vi op og sprængte dørene, så ruderne gik i stykker og ud på perronen og op i en åben kreaturvogn. På den måde, holdt vi vores indtog i København.

Efter jeg var permitteret, lå jeg i 30 dage ved 1' ste bataljon i Helsingør.

30 dage ved 21. bataljon i Fredericia gardens kasserne og 3 gang indkaldt til væbningen.

I 1873 arbejde jeg på verdensudstillingen i Wien, den danske afdeling, til den var færdig.

Jeg var der inde på åbningsdagen. Det kostede 25 Gylden, men vi der arbejde, gik på de danske stilleres kort.

Kejser og kejserinden, Hans Kongelig Højhed Kronprins Frederik af Danmark, den tyske kronprins var der inde.

I 1868, blev jeg gift med Hedevig Larssigne Caspersen. Vi har haft 11 børn, hvoraf 7 lever og alle er gifte. Jeg har 10 børnebørn og 1 barnebarns barn.

Vi har haft sølv og gulvbryllup.

Da jeg var 80½ år, blev jeg pludselig blind.

Min hustru mistede jeg da jeg var 81 år.

Vi har boet i samme lejlighed i Dannebrogsgade nr. 48 5 sal, i 38 år.

Jeg takker hjertelig Hans Majestæt Kongen for den store glæde ved udnævnelsen.

Julius Heinrich Sabinsky.

Anton Louis Sabinsky skiver:

Undskyld forsinkelsen, men da min fader er blind, har jeg måtte nedskrive erindringerne efter hånden som min fader, har fortalt dem.

Det er ikke min faders skyld, at der er gået så lang tid, men min, da jeg ikke har haft tid til at fuldføre skrivelsen før nu.

Anton Sabinsky.

Redigeret af

Erling Stær Sabinsky og

Erik Bech Sabinsky

November 2011